

ren med Nette antog, at Regjeringen vilde slaa ind; men jeg vil tilstaa, at jeg ikke forstod, hvad egentlig Meningen var dermed. Jeg veed ikke, hvad den ærede Ordfører mente med, at der skulde tabes Tid ved tidligere at komme til en ny Forhandling af Sagen, end ved først at komme til en Forhandling af den om et Aar; thi den ærede Ordfører kan dog umulig have ment, at denne Regjering spildte Tiden ved at benytte den til at forberede en Formue- og Indkomstskat. Derksom den ærede Ordfører virkelig kunde tro, at den nuværende Regjering, trods sine Udtalelser om disse Skattepørgsmaal, alligevel skulde være villig til at forberede en Formue- og Indkomstskat som Bilskaar for at komme til at anlægge Forsvarsforanstaltninger, forekommer det mig, at han ikke har en saa god Mening om den nuværende Regjering, som det synes mig, at den med Villighed kan gjøre Krav paa. — Et æret Medlem for Sørs Amt (Zahle) udtalte i Begyndelsen af Forhandlingen velmente Advarslær imod at optræde som udfordrende eller endog blot som berevillig til at tage Del i større europæiske Konflikter, naar saadanne maatte finde Sted. Derksom jeg havde Grund til at tro, at det ærede Medlems Udtalelse herom vilde komme til at lyde ud over vor egen lille Kreds, ud over den store Verden, vilde jeg anse det for at være nødvendigt for mig bestemt og omhyggeligt at indbegaa det ærede Medlems Udtalelser, da man let, efter som de tillige vare rettede imod Regjeringen, deraf maatte kunne drage den Slutning, at det ærede Medlem ansaa Regjeringen for at have saadanne krigeriske Øyster. Jeg tror nu vel ikke, at noget Saadant vil blive Tilfældet, men idet jeg haaber, at mine Ord, min Mening derom, om den end ikke vil lyde over Europa, dog i alt Fald vil lyde ligesaa langt og i ligesaa vide Kredse, som det ærede Medlems, anser jeg det dog ikke for at være ganske overflødigt at sige, at det ærede Medlem i dette Punkt har min, og jeg tør sige hele den nuværende Regjering's fuldstændige Sympathi. Den nuværende Regjering er fuldstændig enig med det ærede Medlem, ganske vist ikke deri, at et forsvarsløst Danmark er bedst forvaret, men deri, at vi gjøre bedst i til det Yderste at holde os udenfor Strid mellem vore Naboer. Det er iblandt Andet og særlig af Henhyn dertil, at vi lægge en saa særdeles Vægt paa de af Regjeringen foreslaaede Forsvarsforanstaltninger, navnlig paa et betryggende Forsvar af Kjøbenhavn imod Søiden, for at vi ikke imod vor Villie skulle tvinges til at tage Del i Konflikter mellem vore Naboer.

Ordføreren (Bojsen): Jeg vil strax svare paa nogle Udtalelser af den høitærede Conseilspræsident. Han udtalte, at det var noget fremmed at søge finansielle Betingelser for Gjennemførelsen af visse Foranstaltninger, og han viste navnlig som et Eksempel tilbage til Vedtagelsen af

Fernbaneanlægene. Den ærede Conseilspræsident kan dog ikke være ubekendt med, at man netop lige overfor Fernbanerne har gjort ganske de modsatte Anskuelser gjældende imod dem, der her gjøres gjældende, idet det er meget naturligt, at man ved Anlæg af Fernbaner griber til at benytte Statsformuen, medens man til Tilveiebringelse af Anlæg som de, hvorom der her er Tale, mener at maatte tilveiebringe ekstraordinære Indtægter, fordi de i materiel Forstand ere ufrugtbare. Den høitærede Conseilspræsident udtalte, da han forrige Gang havde Ordet, at Vedtagelsen af Flertallets Vædringsforslag var ensbetydende med Lovens Forkastelse; men han er gaaet hurtig frem i sine Fortolkninger, thi nu skal Vedtagelsen af Flertallets Vædringsforslag ikke alene være ensbetydende med en Forkastelse, men endog med en bestemt Afvisning af Regjeringens Forslag. Jeg tror ikke, at den høitærede Conseilspræsident vil kunne faae Mange med sig i Forstaelsen af, hvorledes en Vedtagelse kan være ensbetydende, ikke alene med en Forkastelse, men endog med en bestemt Afvisning. Dernæst udtalte den høitærede Conseilspræsident, at Flertallet ikke havde været loyalt ved Fremlæggelsen af sine Forslag. (Conseilspræsidenten: Det har jeg ikke sagt!) Nei, den høitærede Conseilspræsident har ikke brugt Udtrykket „loyalt“, men hans Tanke var den, at Regjeringen aabent havde sagt: Disse Forslag ere kun en Begyndelse, og de ville have de og de Følger, hvorimod Flertallet havde fremlagt sine Forslag med den Udtalelse: Dette er Alt, uden at der kræves nogen Forsættelse; men naar den høitærede Conseilspræsident nu anser det for givet, at ogsaa Flertallets Forslag forudsætte en Forsættelse, en Supplering, er det, jeg kalder det illoyalt at fremstille saadanne Forslag, uden at gjøre opmærksom paa deres Følger. Jeg tror, at jeg har truffet den høitærede Conseilspræsident's Tanke rigtig. (Conseilspræsidenten: Nei, fuldstændig urigtig!). Ja, saa maatte den ærede Conseilspræsident forklare sig nærmere. (Conseilspræsidenten: Det skal jeg med største Fornøielse gjøre!) Jeg vil dertil sige, at jeg ikke er mig bevidst, at Flertallets Forslag i mere end et eneste Punkt forudsætter en Supplering, men det er gjentagende Gange udtalt fra Flertallets Side, at vi, naar vi bringe 2 flydende Forter i Forslag, forudsætte Anskaffelsen af 2 à 3 til; man har ikke troet at kunne gaa videre, netop fordi disse Forter endnu betegnes som et Forsøg. Naar man imidlertid undtager dette Punkt, veed jeg ikke, hvorpaa den høitærede Conseilspræsident bygger sin Antagelse, at Flertallets Forslag skulde forudsætte forskjellige andre Foranstaltninger. Fremdeles mente den høitærede Conseilspræsident, at selv om Regjeringen var nok saa sympathetisk stemt for denne Indtægts- og Formueskat, nyttede det dog ikke, thi den var ikke i Stand til at sikkre Gjennemførelsen deraf, der manglede Garanti